

Kalėdinis miškas Lino lituanistinėje mokykloje

Inga Dabašinskaitė

Lino lituanistinės mokyklos direktorė, Sietlas

Kalėdų naktis, viskas vyksta užburtame miške. Užburtame ir paslaptینگame, kupiname mistikos ir ore tvyrančio šurmulio, skleidžiamo vaikų – smalsių ir nepakartojamų. Į tokią šventę gruodžio 16 dieną susirinko būrys Sietlo Lietuvių Bendruomenės vaikų ir Lino lituanistinės mokyklos mokinių.

Šventinės durys atsiveria į paslaptingojo miško aikštelę, apšviestą žibintų ir ore sklindančių snaigių. Eglės, kelmiai, miško motyvai, ant stalų rusenančios žvakutės iš mažų kelmelių ir balti stalai su vaikams mielais sausainėliais bei kūčiukais. Tyluma.

Tą tylumą sudrumsčia įėję svečiai. Tamsu, tik maža šviesele apšviesta „miško aikštelė“ ir žibintų atšvaitai. Ore sklindo dr. Dainiaus Vaičekonio grojama švelni muzika. Suskamba varpeliai. Mūsų mokinukai praneša apie prasidėjusią šventę. O netrukus mus aplanko ir vaikų ilgai lauktas Kalėdų Senelis. Atkeliavęs iš toli, jis patogiai įsitaiso prie eglutės stebėti vaikų programėlės. Mūsų svečiai – gerb. konsulas Vytautas Lapatinskas, buvęs Sietlo Lietuvių Bendruomenės prezidentas p. Rimas Mikšys ir dabartinis Sietlo Lietuvių Bendruomenės prezidentas Ažuolas Dunaravichius – pasveikina visus su šv. Kalėdomis.

Ir štai – kažkas jau žengia į sceną... Ogi tai mokyklos mokinukai, nešini žibintais, ant galvyčių užsidėję elnių ragelius – jie atrodo ištis išpūdingai. Pirmieji įveda į eilę išsirikiavusius vaikus mūsų mažiausi Pagrandukų klasės mokinukai. Kai kuriems juk dar tik vieneri ar dveji metukai, kitiems jau ir trys. Graži eilutė nuo

mažiausių iki vyriausių išdėsto žibintus ant scenos ir, ekrane pasirodžius žodžiams „Tyli naktis“, sudainuoja dainelę, akomponuojant dr. Dainiui Vaičekoniui. Salė, pakerėta paslaptingos miško nuotaikos, taip pat prisijungia palaikydama vaikus. Visi vaikai gražiai sušoka „Graži mūsų“ ir „Oi ti ti“, vadovaujami Tauros Vaštakaitės.

Pasigirsta skudučiai – užburianti ir miela muzika. Dvi eilės mergaičių ir berniukų, vadovaujami Astos Vaičekonis, išsirikiavę vienas priešais kitą, dainuoja ir šoka „Kam tavo, vilkeli?“.

Vilkas – miško žvėris. O juk paslaptinęją naktį visi gyvūnai ir žvėrys kalba. Ir štai įeina į salę burtininkė (mok. Irena Blekys), apsitačiusi skara ir ilgu sijonu. Vaikai, susėdę būriu, suklūsta. Žiūri, kas čia vyksta, kas daros. Burtai! Kalėdiniai burtai! Mokytoja Irena išsamiai papasakoja, kas yra Kalėdos ir kas vyksta tą paslaptinęją naktį. Parodo burtus, pakviesdama dalyvauti vaikus. Ką vaikas išsirenka iš trijų puodelių, po kuriais slepiasi žiedas, raktas ir pinigas, tokią lemtį ir turės ateinančiais metais. Burtininkė paaiškina kiekvieno jų reikšmę. Paslaptis prasisklaido, kai vienas vaikas ištraukia žiedą ir jam pranešama, kad susiras naują draugę. Arba paaiškėja, kad mažoji suras didelį pinigų medį ir t. t. O kur dar būrimas metant batus. Kurio batas toliausiai numetamas, tas paliks namus greičiausiai ir išvyks studijuoti.

Po burtų ir Kalėdų Senelis prisijungia šokti kartu su vaikais „Garny, garny“ ir „Šiaudų batai“. Kiek džiaugsmo ir juoko girdėti, kiek didelio noro laikyti Kalėdų Senelį už rankos ir kiek spėlionių žiūrint į jį: „Ar jis tikras?“

Ne tik vaikai, bet ir mokytojos paruošė programą. Įžengusios į salę su daina, jos išsklaido paslaptingos atmosferą. Šviesos uždegamos ir visi smagiai stebi, kaip mokytojos dainuoja „Kalėdos jau čia“. O vakarėlio pabaigai visi svečiai ir vaikai kartu sudainuoja „Džiaugsmingų šv. Kalėdų“. Kalėdų Senelis sužavėtas, jį apsupa dovanėlių laukiantys vaikučiai. Girdisi džiaugsmo šūksniai ir krykštavimas, kai vienas po kito kviečiami vaikai ir jiems įteikiamos dovanos. O kiek dėmesio ir šiltų apkabinimų sulaukė Kalėdų Senelis palikdamas šventę.

Netrukus tėveliai susėda prie gardžiomis vaišėmis nukrauto stalo, ant kurio puikuoja Redos Snap iškeptas tradicinis tortas ir begalės įvairiausių lietuviškų gardumynų, o vaikai... Ir ko tik jie neprisigalvoja. Smagiausias žaidimas – su vata. Šis papuošimas, imituojantis sniegą, šventės pabaigoje virsta vaikų pagrindiniu

žaidimu: mėtydami vatą į viršų, vaikai surengė tikrą kovą „sniego gniūžtėmis“. O mamos ir tėčiai, juos stebėdami ir klausydamiesi jų krykštavimo, džiaugėsi buvimu kartu. Juk Kalėdos – tai bendrystės metas, kai visiems kartu miela ir šilta.

Tyli naktis

Tyli naktis, šventa naktis,
Viskas miega, tik dar vis
Motinėle ten budi viena,
Kūdikis su meilia šypena,
Ilisi miega ramiai,
Ilisi miega ramiai.

Tyli naktis, šventa naktis,
Pildos dieviška mintis.
Viešpats tapęs mažu vaikelu
Žada sieloms malonių gausių
Savo šventu gimimu,
Savo šventu gimimu.

pasauliolietuvis.lt